

Viola online

Sedím u piana v osiřelé třídě,
probírám se v myšlenkách a klávesách,
hodně bláznivá mi tahle doba přijde,
když se úsměv musí ukrývat v rouškách.

Někdy, přiznávám se, padaj na mě splíny,
občas táhnou černé mraky oblohou,
jednou za čas je to ale všechno jiný,
to když setkáme se opět s Violou.

Je to prima, je to fajn,
když jsme s Violou online,
když se spolu zase uvidíme,
přes wifi a LAN.

Nejvíc bude ale fajn,
až už nebudem online,
až zpěv z naší třídy osiřelé
zazní do všech stran.